

1. maj tale v. LO-sekretær Finn Sørensen

(Det talte ord gælder)

Tak for invitationen. Jeg har glædet mig til at være her i dag og fejre 1. maj med jer.

I en tid hvor samfundet bliver mere og mere individualiseret, og hvor dagligdagen for os lønmodtagere påvirkes af mange forskellige forhold, er det vigtigt, at vi holder fast i 1. maj traditionen.

1. maj er en festdag!

Her glædes vi over de sejre, vi har vundet, her huskes vi på vores historie, som har ført os frem til, hvor vi er i dag.

Det er 1. maj, vi formulerer vores visioner og giver udtryk for vores drømme om det fremtidige samfund - ikke blot herhjemme - men også i den verden der omgiver os. Der er stadig alt for mange mennesker, der lever i fattigdom og arbejder under dårlige vilkår til en elendig løn.

Vi må derfor ikke glemme kampen for social retfærdighed og faglige rettigheder i den 3. verden. Den internationale solidaritet må ikke gå af mode, og fagbevægelsen herhjemme vil fortsat

støtte fagbevægelsen i lande, som ikke har de rettigheder, vi har opnået. Et selvstændigt mål er at fjerne VK-regeringens nedskæringer på ulandsbistanden.

----- O -----

Fagbevægelsens store udfordring er globaliseringen. I kølvandet på globaliseringen følger udflytning af arbejdspladser. Vi har set store virksomheder flytte produktionen til Østeuropa og Asien og efterladt lokalsamfund herhjemme i store vanskeligheder - både menneskeligt og økonomisk.

- Og lad mig i den forbindelse sige, at jeg giver ikke en døjt for regeringens garantier om hjælp. Hvor er støtte til medarbejderne på Flextronic i Pandrup henne trods beskæftigelsesministerens mange løfter, Hvor er støtten til slagteriarbejderne på Danish Crown i Hjørring blevet af - trods statsministerens mange forsikringer i valgkampen.

Globaliseringen skal takles på en helt anderledes måde, end vi hidtil har set fra regeringens side. Det har statsministeren erkendt og etableret et globaliseringsråd. Fagbevægelsen går ind i dette arbejde med det klare formål at sikre tryghed for lønmodtagerne til at turde tage del i globaliseringen.

Og det glæder mig, at fagbevægelsens medlemmer ikke er bange for globaliseringen, og det understreger, at

lønmodtagerne er parate til at omstille sig. Men jeg tror, der er to centrale krav, som er en forudsætning for, at vi kan fastholde den positive holdning.

For det første at retten til efteruddannelse sikres. Det bør være en ret, at den enkelte lønmodtager får mulighed for at kvalificere sig til morgendagens job. Vi bliver derfor nødt til ved overenskomsthandlingerne at sikre rettigheder til efteruddannelse for medlemmer, der mister deres job ved virksomhedslukninger.

For det andet at vi fortsat kan bevare tryghed og fleksibilitet i ansættelsen. Det som på moderne dansk også hedder "flexicurity". Mange skifter job, og vi har ikke den store ansættelsestryghed i ansættelsen. Til gengæld er de fleste lønmodtager gennem arbejdsløshedsunderstøttelsen sikret mod at gå fra hus og hjem. Hertil skal lægges en aktiv arbejdsmarkedspolitik med tilbud om jobtræning og efteruddannelse.

----- O -----

En anden afgørende opgave for fagbevægelsen i fremtiden bliver at få flere danskere med anden etnisk baggrund ind på det danske arbejdsmarked.

Det er strengt nødvendigt.

Og det er det, hvis vi ikke i fremtiden skal have et stort proletariat, som er udelukket fra at opnå bedre økonomiske og sociale vilkår.

Hvis det skal lykkes, har vi grundlæggende brug for en anden holdning til folk, der ikke nødvendigvis ligner os.

Vi skal forstå at åbne samfundet og skabe større rummelighed på arbejdspladserne, så der er plads til denne samfundsgruppe på virksomhederne. Langt hovedparten vil jo hellere end gerne have et job. Heller ikke på det punkt er de anderledes end os. På den måde vil de også bidrage til samfundskagen.

Vi har derfor brug for en langt større integrationsvilje i det danske samfund, og vi har frem for alt brug for en anden tone i debatten. Vi må simpelthen kræve at V og K frigør sig fra Dansk Folkepartis negative retorik. Den negative retorik koster arbejdspladser og hæmmer direkte integrationen.

Fagbevægelsen kan også gøre det bedre. Vi har derfor oprettet Fagbevægelsen Videnscenter for Integration. Centrets opgave er at sprede alle de gode initiativer, der i dag finder sted på arbejdspladserne, til hele fagbevægelsen.

----- O -----

Folketinget er i gang med en større ommøblering af det kommunale landkort. Der er mange gode elementer i

strukturen. Men på arbejdsmarkedet er det et skridt i den forkerte retning.

Kommunerne får alt for stor indflydelse på tilrettelæggelsen af beskæftigelsespolitikken, og det er ikke hensigtsmæssigt, når arbejdsmarkedet for de fleste rækker ud over kommunegrænsen. Mange bor i én kommune og arbejder i en anden – ja, og enkelte kigger endda internationalt efter job.

I et land som Danmark må arbejdsmarkedet nødvendigvis være regionalt.

Det er en helt forkert tilgang, der er anlagt. - Mens arbejdsmarkedet udvider, gør vi myndigheder mindre.

Det bliver heller ikke bedre af, at kommunerne er nærige med uddannelses tilbud til de ledige. De er ofte optaget af at levere billig arbejdskraft til kommunernes egne institutioner, og det gør det unægtelig noget sværere at få fodfæste på arbejdsmarkedet på almindelige vilkår – det viser statistikkerne.

De ledige fortjener bedre vilkår, og vi må håbe, at regeringen får rettet op på dette vildskud.

----- O -----

Folketingsvalget i marts fik ikke det resultat, jeg havde håbet på. Socialdemokraterne tabte valget, og Anders Fogh Rasmussen fik fornyet sit mandat. Det ændrer ikke ved det

synspunkt, at fagbevægelsen fortsat mener, at den nuværende regering udgør en trussel for velfærdssamfundet.

Ovenpå valget har Socialdemokraterne gennemført et formandsvalg. Der er valgt ny formand, og nu må partiet og folketingsgruppen i arbejdstøjet. Det handler trods alt om at vælte Fogh-regeringen.

Et formandsskifte giver naturligvis også anledning til at sætte nye politiske temaer til debat.

LO har ikke de store problemer med at begrænse børnechecken til de rigeste familier, og det har de åbenbart heller ikke selv.

Derimod bliver det noget vanskeligere at diskutere de fremtidige rammer for, hvordan man trækker sig tilbage fra arbejdsmarkedet.

Der er mange bolde i luften, og vi skal give os god tid til at diskutere. Der skal findes løsninger med et langsigtet perspektiv, som sikrer udsatte grupper på arbejdsmarkedet en retfærdig tilbagetrækning fra arbejdsmarkedet.

Der skal ikke komme en tyv om natten - og alle der har disponeret i tillid til den nuværende efterlønsordning, skal kunne stole på, at der ikke bliver rokket ved deres grundlag.

Fortsat god 1. maj!